

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

7
26. jan.

Samkvæmt ályktun bæjarstjórnar Reykjavíkur hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Einstefnuakstur:

- Á Skólavörðustíg milli Bergstaðastrætis og Bankastrætis til norðvesturs.
- Í Bankastræti milli Skólavörðustígs og Ingólfsstrætis til vesturs.
- Á Klapparstíg milli Grettisgötu og Njálsgötu til suðurs.

2. Bifreiðastöður bannaðar:

- Á Laugavegi milli Skólavörðustígs og Traðarkotssunds.
- Á Klapparstíg milli Hverfisgötu og Laugavegar. Þó skulu haldast tvö bifreiðastæði næst gatnamótum Hverfisgötu.

3. Stöðumælar verði settir upp:

- Á Ingólfsstræti milli Bankastrætis og Amtmannsstígs.
- Á Skólavörðustíg sunnan megin götunnar milli Bankastrætis og Bergstaðastrætis.

4. Akstur á tveimur akreinum:

- Á Laugavegi milli Traðarkotssunds og Skólavörðustígs.
- Á Bankastræti.
- Á Klapparstíg milli Hverfisgötu og Laugavegar.
- Á Skólavörðustíg milli Bergstaðastrætis og Bankastrætis.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 26. janúar 1959.

Sigurjón Sigurðsson.

HAFNARREGLUGERÐ

8
31. jan.

fyrir Húsavíkurkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Húsavíkurhöfn tekur yfir Húsavíkina, austan línu sem hugsast dregin vestast úr Kaldbaksnefi í svonefndar Snásur á Húsavíkurhöfða.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarsjórn Húsavíkur hefur á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins.

8 31. jan. Hafnarnefnd, sem skipuð er fimm mönnum kjörnum af bæjarstjórn, hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri og formaður hafnarnefndar, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri, í samráði við hafnarnefnd. Heimilt er hafnarnefnd að ráða svo marga starfsmenn til aðstoðar henni, sem þurfa þykir. Hafnarnefnd ræður fasta starfsmenn hafnarinnar og setur þeim erindisbréf og ákveður launakjör þeirra. Enn fremur víkur hún þeim frá störfum, ef ástæða þykir til að dómi nefndarinnar. Ákvarðanir hafnarnefndar um starfsmannahald ganga ekki til bæjarstjórnar til fullnaðar afgreiðslu.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarvörður sér um, að reglu sé gætt á höfninni og landi hennar.

Öllum er skylt að hlíta jafnt boði hans sem banni og enn fremur starfsmanna þeirra, er settir eru til að gæta reglu. Nú þykir einhverjum sér óréttur gerður af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjórn, en þó skal hann hlýða skipun starfsmannsins þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmeitt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru unnin.

7. gr.

Allrar varúðar skal gæta í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni.

Óheimilt er að kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skips og á lögboðnum ljóskerum, í skipum, sem flytja eldfim efni. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipum, sem flytja eldfim efni og þar sem unnið er að fermingu eða affermingu þeirra. Líti hafnarvörður svo á, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

8. gr.

Óheimilt er á landi hafnarinnar að smíða ný skip eða þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema að fengnu leyfi hafnarnefndar og samkvæmt þeim skilmálum, sem hún ákveður. Leyfi hafnarvarðar þarf til að leggja skipum til hreinsunar upp í hafnarfjöruna.

9. gr.

Útbyrðis má ekki kasta seglfestu, ösku, kolum, fiskúrgangi eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum sem þar liggja, né flytja það úr

landi út í höfnina. Óheimilt er að gera hafnarmannvirki í landi Húsavíkur, eða **8** breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru þar og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá **31. jan.** landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

Umráðamönnum þeirra mannvirkja, sem eru eða kunna að verða gerð með leyfi bæjarstjórnar, er skylt að halda þeim við þannig, að engin hætta geti stafað af þeim. Nú vanrækir eigandi slíks mannvirkis að halda því í því ástandi, sem nauðsynlegt er að áliti hafnarnefndar, er þá hafnarnefnd heimilt að láta gera við mannvirkid á kostnað eigenda, en eigandi eða umráðamaður er ábyrgur fyrir öllum þeim tjónum á skipum og mannvirkjum annarra, er stafa kann frá mannvirkjum hans.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar eða starfsmanna hafnarinnr, um hvar þau megi liggja og leggjast. Aldrei mega skip liggja svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt rými fyrir önnur skip að komast að eða frá.

Bannað er að leggja svo skipum og bátum, að það hindri eða tefji umferð um höfnina. Nú tregðast eigandi skips eða báts við að hlýða boðum hafnarvarðar eða hafnarstarfsmanna, um að flytja skip sitt, ból eða strengi á höfninni, getur hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

11. gr.

Á skipi hverju — að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauk á lægi hafnarinnar — skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti fyrirmælum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þau, hvort heldur á að færa skipið eða aðhafast annað, samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Séu landfestar úr járn skulu þær vera klæddar þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni. Festum skal koma þannig fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki hafnarverði þess eigi nægilega gætt, má krefjast að úr sé bætt tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef þess er krafizt.

13. gr.

Vélknúin skip mega ekki láta vélarnar ganga af það miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af. Óheimilt er að hleypta vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burtu, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, heimilast hafnarstjóra að fjarlægja skipið á kostnað eigandans og má hann selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun hafnarbryggna.

15. gr.

Skipum skal heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð sem þau koma, nema hafnarnefnd ákveði aðra tilhögun. Þó skal þess jafnan gætt, að þau skip er sigla eftir fyrirfram ákveðnum og auglýstum ferðaáætlunum og flytja póst, geti lagzt að bryggju, þótt önnur skip liggja þar fyrir og verða þau skip að vikja, meðan hin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að dómi hafnarvarðar, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess.

16. gr.

Nú ber nauðsyn til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skip, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar sem hafnarvörður til vísar.

18. gr.

Skylt er skipstjóra eða afgreiðslumanni að láta ræsta bryggju þá, sem notuð hefur verið við fermingu eða affermingu skips. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað. Sömu ákvæði gilda og um fiskafla settan á land í Húsavíkurhöfn og ber þá skipstjóri eða útgerðarmaður og kaupandi aflans ábyrgð samkvæmt þessari grein.

19. gr.

Munir þeir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki eða annars staðar í landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi.

Skal flytja burt muni og vörur jafnóðum og hafnarvörður krefst þess. Sé það ekki gert, lætur hann gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða ábyrgðarmanna hans.

VI. KAFLI

Um geymslu skips, sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi og skal binda leyfið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur, eða láti sprengja það í sundur, svo það skemmi ekki höfnina.

Sé þessu ekki fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefndin ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skulu vera og hvernig þeim skuli fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskipsins með vottorði tveggja óvilhallra manna, sem hafnarnefnd til-

nefnir, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hættu af hvað leka snertir, þó 8
það sé mannaust, og er honum þá leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, 31. jan.
án þess að menn séu í því, á þeim tíma árs, þegar ekki verður heimtað ljós á skip-
um. Skyld er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess. Ljós
skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess. Liggja skipin fyrir
utan ákveðið svæði, er einungis er ætlað skipum, sem lagt er í lægi, þá skal bæði
tendra ljós og gera breytingar á þeim, eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóða-
sjóferðareglum fyrir skip, er liggja fyrir akkeri.

21. gr.

Meðan skip liggur mannaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í
viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað, hafi haggast eða
bilað og ef svo reynist, skal lagfæra það, svo fljótt sem auðið er. Ekki ber hafnar-
sjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

22. gr.

Eigendur báta, sem skrásettir eru á Húsavík, eða gerðir út þaðan til fiskjar, eiga
forgangsrétt á legum við botnkeðjur hafnarsjóðs (múrningar) á höfninni og greiða
þeir legugjald eftir ákvörðun hafnarnefndar.

Hafnarsjóður leggur til uppihöld frá botnkeðjum, en bátaeigendur kosta sjálfir
nauðsynlegar festar við uppihöldin og bera kostnað við að ná þeim upp, ef þau tapast
niður. Hafnarnefnd hefur einkarétt til að leggja botnkeðjum á hafnarsvæðinu, en
þeir sem leggja bátum sínum á höfninni við eigin festar skulu hlíta fyrir mælum
hafnarnefndar um legustað þeirra.

VII. KAFLI

Um lestagjöld.

23. gr.

Öll skip og bátar, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu
greiða lestagjald, í hver sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni eða við
bryggju í höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur. Ef ekki er
öðruvísi ákveðið, greiðist lestagjaldið af nettóburðarmagni skipsins, talið í heilum
tölum og brotum sleppt.

24. gr.

- a) Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna í Húsavík og skrásett þar eða gerð
út þaðan til fiskveiða og flutninga, þó ekki millilandasiglinga, svo og önnur
skip og bátar, sem gerðir eru út frá Húsavík a. m. k. tveggja mánaða tíma sam-
fleytt á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári sem hér segir:

Opnir bátar greiði lágmarksgjald kr. 100.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja
brúttólest.

Dilfarsbátar greiði lágmarksgjald kr. 200.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja
brúttólest. Fari þessi skip millilandaferðir verða þau gjaldskyld undir e-lið
þessarar greinar og má þá endurgreiða nefnt gjald hlutfallslega fyrir þann tíma,
sem millilandaferðin tekur eða ferðirnar, ef þeim er haldið áfram óslitið.

- b) Innland fiskiskip greiða kr. 0.80 fyrir hverja brúttórúmllest, í hvert skipti er þau
koma til hafnar.
- c) Strandferðaskip, sem að staðaldri eru í strandferðum, eftir fastri fyrirfram
auglýstri áætlun, greiði kr. 0.60 fyrir hverja rúmllest (nettó).
- d) Millilandskip, þegar þau sigla í strandferðum eftir fyrirfram auglýstri áætlun,
greiði kr. 0.80 á hverja rúmllest (nettó).

- 8 e) Öll önnur skip greiði kr. 1.20 á hverja rúmlest (nettó), nema herskip, varð-
31. jan. skip, skip sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip sem gerð eru út til
vísindalegra rannsókna og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, svo og vita-
skip ríkissjóðs.

25. gr.

Liggja skip lengur í höfninni en 14 daga, skal eiganda þess skylt að greiða lesta-
gjald að nýju, fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim.

Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi.

VIII. KAFLI

Um ljósagjöld.

26. gr.

Öll skip, sem til hafnarinnar koma á tímabilinu 1. ágúst til 15. maí og um
getur í 24. grein skulu greiða ljósagjald þannig:

- a) Skip, sem getur um í a-lið 24. gr., greiði árlega kr. 50.00.
- b) Önnur skip, hvort sem þau greiða lestagjald samkv. 24. gr. eða eru undanþegin,
skulu greiða í ljósagjald kr. 0.15 fyrir hverja rúmlest (nettó), þó aldrei lægra
en kr. 30.00 í hvert sinn.

IX KAFLI

Um bryggjugjöld.

27. gr.

Hvert það skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, hvar sem er í höfninni, eða
að skipi, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald eftir stærð
skipsins, talið í heilum tonnum, en brotum skal sleppa. Gjöldin skulu vera sem hér
segir:

- a) Bátar og skip 30 rúmlestir að stærð og þar yfir, sbr. 24. gr. a-lið, greiði kr. 4.00
af hverri brúttólest árlega.
- b) Skip, sem um getur í 24. gr. c- og d-liðum, greiði kr. 0.30 af hverri nettólest
skipsins, en skip samkv. b-lið 24. gr. sama gjald miðað við brúttólestatölur.
Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring.
- c) Öll önnur skip, nema varðskip og björgunarskip, greiði kr. 0.50 af hverri brúttó-
rúmlest, samkv. síðustu málsgrein b-liðs þessarar greinar.

Bryggjugjald samkvæmt b- og c-lið skal þó aldrei vera minna en kr. 50.00 í
hvert sinn.

X. KAFLI

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem
fermdar eða affermdar eru á höfninni, svo og afla lögðum á land, með þeim undan-
tekingum, sem um getur í næstu grein.

29. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnir til umhleðslu og
eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.
Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess
getið í farmskrá, greiðist ekkert gjald.

30. gr.

8

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

- a) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- b) Póstflutningar og farangur ferðamanna.
- c) Vörur sem fluttar eru úr varðskipi, björgunarskipi eða í þau.

31. jan.

31. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeim tegundum, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir. Ef vafi leikur á því í hverjum flokkanna skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má skjóta til hafnarnefndar.

32. gr.

Vörugjaldskrá.

Aðfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir hver 100 kg:
Kol, koks og salt.
2. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Kornvara og fóðurvara í sekkjum, áburður, hey, garðávextir í sekkjum (s. s. kartöflur, rófur og laukur), sement og kalk.
3. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Gasolía, svartolía og aðrar brennsluolíur, benzín byggingarefni óunnið (s. s. þakjárn, þakhellur, þakskífur, asbest, steypustyrktarjárn, múrhúðunarefni, þó ekki sementsmálning, vikur, vikursteinar, hlutir úr frauðsteypu og gjalli, vegg- og gólflísar), veiðarfæri, ótalin annars staðar og fiskumbúðir.
4. flokkur: Gjald kr. 4.00 fyrir hver 100 kg:
Járn óunnið, smíðajárn, miðstöðvar og vatnsleiðsluvörur (s. s. rör, ofnar, katlar, kranar og annar „fittings“) rör og pípur (s. s. raflagna-rör, olíuleiðslur, rör ótalin annars staðar), jarðstrengur, vír, óeinangraður, girðingaefni annað en tréstaumar, vélar og tæki (þyngri en 100 kg, s. s. vinnuvélar, mótorar, rafalar, spennar) háspennueinangrarar, bifreiðar, vélar og tæki til landbúnaðar, önnur en handverkfæri, olíur í heilum fötum aðrar en brennsluolíur (s. s. smurningsolíur og smjör-líkisolíur) trjáviður og þilplötur til húsagerðar, sem gjald reiknast af eftir þyngd.
5. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hver 10 kg:
Olíur í litlum pakningum, ílátum og dósum, rafknúin heimilistæki, raflagnaefni ótalið annars staðar, eldavélar, ofnar, kynditæki, hreinlætistæki, s. s. úr postulín og málmum, málingarvörur ýmiss konar, sementsmálning, húðunarefni ótalin annars staðar, terrassó, gólfdúkur og plötur til gólflagna, korkur unninn og óunninn, rúðugler í kistum,

8
31. jan.

- einangrunarvör, sykur, kaffi, kaffibætur, brauðvörur alls konar, ávextir, grænmeti, matvara í stórum pakningum og í dósnum og glösnum, fullunnar efnagerðarvörur ótaldar annars staðar, kjötvörur, fiskvörur.
6. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir hver 10 kg:
Handverkfæri, vélar og tæki, undir 100 kg, varahlutir ýmiss konar, smávarningur ýmiss konar (s. s. saumur, skrúfur, boltar, skrár, lamir o. fl. þ. k., úr málmum og gerviefnum), barnavagnar, hjólhestar, mótórhjól, smávélar (s. s. skilvindur, strokkar, saumavélar o. fl.), hreinlætisvörur, aldinsafar, öl og gosdrykkjavörur, búshöld ýmiss konar, burstavörur, siglingatæki, gúmmívörur, bækur, pappírsvörur, kennslutæki.
7. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hver 10 kg:
Leðurvörur, vefnaðarvörur, garn (ull og gerviefni), skófatnaður, glervörur ótaldar annars staðar, lyfjavörur, hjúkrunarvörur, rafmagnsvörur og tæki ótalið annars staðar, smáhljóðfæri, viðtæki, upptökutæki, grammófónar, spólur og hljómplötur.
8. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hver 10 kg:
Mælitæki, s. s. mælar, klukkur, úr og önnur mælitæki ótalin, sportvörur, sælgætisvörur, skrifstofuvélar, byssur, skotfæri, leikföng, skrautvörur, glysvarningur, áfengi, ilmvoðn, tóbaksvörur, ótaldar smávörur, svo og allar þær vörur, sem gjald er tekið af eftir þyngd, ótaldar annars staðar.
9. flokkur: Gjald kr. 0.75 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur og föt.
10. flokkur: Gjald kr. 0.60 fyrir hvert teningsfet.
Trjáviður, sem reiknast eftir rúmmáli.
11. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Húsgögn, hljóðfæri, oliugeymar o. fl., allar aðrar vörur ótaldar annars staðar, sem gjald reiknast af eftir rúmmáli.

Útfluttar vörur:

12. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Sjávarafurðir, nema saltsíld, gærur, húðir og garnir.
13. flokkur: Gjald kr. 4.00 fyrir hver 100 kg:
Landbúnaðarvörur ótaldar annars staðar
14. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hver 10 kg:
Iðnaðarvörur ótaldar annars staðar.
15. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Burtfluttar vörur, sem gjald reiknast af eftir rúmmáli.
16. flokkur: Gjald kr. 10.00 fyrir stykki:
Lifandi sauðfé og stórgripir.
17. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir stykki:
Saltsíld í tunnum.

Aflagjöld:

18. flokkur: Gjald $\frac{1}{2}\%$ af verðmæti:
Sjávarafli lagður á land, nema síldarafurðir. Gjaldið skal miðað við lögskráð verð á hráefni. Fiskaupandi eða verkandi er ábyrgur fyrir gjaldinu.
19. flokkur: Gjald kr. 1.00 af hverju síldarmáli í bræðslu.
20. flokkur: Gjald kr. 1.00 af hverri tunnu síldar til frystingar.

XI. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

8

31. jan.

33. gr.

Fyrir að leggja skip í fjöru hafnarsjóðs til hreinsunar eða viðgerðar, skal greiða af hverri nettórúmllest skipsins fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring 50 aura, þó aldrei minna en kr. 20.00.

Heimilt er hafnarnefnd að undanþiggja þessu gjaldi skip, sem eiga heimilisfang í Húsavík.

34. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða kr. 1.00 fyrir hvert stykki, sem ekki er flutt burt innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir stór stykki fer eftir samkomulagi.

35. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald fyrir leigu og aðstöðu, sem ákveðið verður í samningi.

36. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarnefnd ákveður í hvert sinn.

37. gr.

Fyrir geymslu skips, sem lagt er í lægi í höfninni samkv. 20. gr., greiði eigandi árgjald kr. 1.00 á brúttólest.

38. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald miðað við brúttóstærð sem hér segir: Allt að 5 rúmllestum kr. 30.00, 6—12 rúmlesta kr. 50.00, 13—50 rúmlesta kr. 100.00, stærri skip kr. 200.00.

39. gr.

Utanbæjarbátar, minni en 12 rúmllestir, greiði í hafnargjöld, bryggjugjöld og ljósagjöld kr. 40.00 í hvert sinn sem þeir koma til hafnar.

Hafnarvörður tilkynni hafnargjaldkera jafnóðum um öll afnot hafnar og hafnarmannvirkja samkvæmt þessum kafla.

XII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

40. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin í skrifstofu hans.

41. gr.

Skipstjóri eða formaður á bát, ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á fleytu, ber eigandi fleyttunnar ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á fleytum unz gjöldin eru greidd. Greiða skal gjöld samkvæmt reglugerð þessari, áður en skipið fer burt úr höfninni, nema þar sem reglugerðin ákveður fasta gjalddaga á gjöldunum.

Gjalddaga fyrir árgjöld ákveður hafnarstjóri.

8

31. jan.

Gjöld fyrir vörur þær, sem um getur í 32. grein, greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Húsavík og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslum.

Hafi skip eða bátar ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins. Vörugjald af vörum sem koma til hafnar fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina en vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

43. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu renna í hafnarsjóð. Öll skipagjöld, er reglugerð þessi kveður á um, skulu tryggð með lögveði í viðkomandi skipi og gengur það í tvö ár fyrir sanningsveðskuldum. Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

44. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum mönnum, Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemi 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

45. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara úr höfninni meðan mál hans er óútljád, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

46. gr.

Enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann sanni með vottorði frá hafnargjaldkera, að hann hafi borgað gjöld þau, sem um getur í þessari reglugerð, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

47. gr.

Hverja þá skipun, sem gefa má skipi samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa stýrimanni ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 11. grein. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

48. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektin rennur í hafnarsjóð Húsavíkur.

49. gr.

8

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála. 31. jan.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, um breyting á þeim lögum, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 31. janúar 1959.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

S A M Þ Y K K T

9

um sýsluvegasjóð Austur-Skaftafellssýslu.

5. febr.

1. gr.

Í Austur-Skaftafellssýslu skal vera sýsluvegasjóður. Úr honum greiðist kostnaður við þær vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslunni.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

Í Bæjarhreppi:

Syðri-Fjarðarvegur, af Þjóðveginum að Syðra-Firði.

Í Hafnarhreppi:

Hafnarvegur, af Þjóðveginum yfir að Svalbarði, gegnum kaupúnið að sláturhúsinu.

Í Nesjahreppi:

Dilksnesvegur, frá Þjóðveginum að Hjarðarnesi og Dilksnesi.

Í Mýrahreppi:

1. Rauðabergsvegur, frá Þjóðveginum á Króksbakka, inn móa að Hlíðarbergi og Rauðabergi.
2. Einholtsgvegur, frá Þjóðveginum austan Brunnhólsár, út með Árbæ og Brunnhóli að Einholti.
3. Borgarvegur, af Þjóðveginum að Borg og Baldurshaga og nýbýlinu Nípugarði.

Í Borgarhafnarhreppi:

1. Borgarhafnarvegur, af Þjóðveginum að Borgarhöfn.
2. Brunnavegur, frá Þjóðveginum að Brunnnum og Brunnavöllum.

Í Hofshreppi:

1. Kirkjuvegur, af Þjóðveginum að kirkju og skólahúsi.
2. Flugvallarvegur, af flugvellinum að Fagurhólsmýri.

Sýsluvegur nær ekki nema að heimatúni býlis. Þetta gildir þó ekki, þar sem sýsluvegur liggur gegnum tún jarða eða býlis, og ekki um flugvallarveginn að Fagurhólsmýri.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum skattskyldum fasteignum í sýslunni, og greiðist hann á manntalsþingi af ábúendum hvefrrar jarðar, en